SAMARANGSCH ADVERTENTIE-BLAD.

A°. 1859. Vrijdag 20 Mei. N°. 20.

Prijs per Jaar voor *Samarang* ƒ 12.—
" " " buiten *Samarang* " 14.—

Advertentiën te bezorgen tot 12 *ure 's middags.*

DIT ADVERTENTIE-BLAD WORDT IEDEREN VRIJDAG UITGEGEVEN.

De prijs der Advertentiën, is van *een* tot *tien* woorden *een gulden;* verder voor iedere *vijf* woorden *zestig duiten* of ¹/₅ *recepis,* behalve het zegelregt voor den Lande.

BIJ DIT BLAD BEHOORT EEN BIJVOEGSEL.

OFFICIEEL GEDEELTE.

EXTRACT *uit het Register der Besluiten van den Gouverneur-Generaal van Nederlandsch-Indie.*

Batavia, *den* 10*den Mei* 1859, No. 13.
(Staatsblad No. 28*)*

Gelezen, enz.

De raad van Nederlandsch-Indie gehoord;

Is goedgevonden en verstaan:

Eerstelijk: Met wijziging van de tweede laatste zinsneden van art. 3 en van art. 4 van het besluit van 4 Mei 1851 no. 17 (staatsblad no. 22 te bepalen:

a. dat het regtsgebied van den omgaanden regter in de vierde afdeeling op Java zich zal uitstrekken over de residentien Soerabaija met het onderhoorige eiland Bawean, Pasoeroean, Kediri en Probolingo, — en dat van den omgaanden regter in de vijfde afdeeling over de residentien Madura en Bezoekie en de assistent-residentie Banjoewangie;

b. dat de omgaande regter in de vierde afdeeling zal gevestigd zijn op zijne tegenwoordige standplaats Soerabaija, en die in de vijfde afdeeling te Pamakassan.

Ten tweede: enz.

Afschrift, enz.

Ter ordonnantie van den Gouverneur-Generaal:
De Algemeene Secretaris,
A. Loudon.

Bij Koninklijk besluit van den 5den Maart 1859, no. 67, is benoemd tot ambtenaar voor de dienst in Nederlandsch-Indie, de heer Mr. *F. M. C. Pels Rijcken*, eervol ontslagen president van het geregtshof in de kolonie Suriname.

Door Zijne Excellentie den Gouverneur-Generaal zijn de volgende beschikkingen genomen:

CIVIEL-DEPARTEMENT.

Benoemd:

Tot griffier bij den raad van justitie te Amboina, de ambtenaar ter beschikking van den gouverneur van Sumatra's Westkust Mr. *J. Heringa.*

Tot hoofdcommies bij 's lands kas te Batavia, de eerste commies bij de directie der Burgerlijke openbare werken *J. F Eijzendooren.*

Tot controleur der derde klasse bij het binnenlandsch bestuur in de residentie Palembang, de ambtenaar der tweede klasse, ter beschikking van den resident van Palembang, *J. H. O. van Waveren Pancras Clifford.*

Tot tweeden commies op het residentie-bureau te Batavia, de derde commies bij de directie der cultures *E. von Faber.*

Tot postcommies te Soerabaija *E. Weller*, debitant van het klein zegel, en ontvanger van het regt van successie onder Oostersche vreemdelingen aldaar;

met bepaling teven, dat hij met deze beide betrekkingen belast blijft.

Tot pakhuismeester bij het zouthoofddepôt te Sumanap (Madura), de ambtenaar op nonactiviteit J. *Hempenius*, laatstelijk pakhuismeester te Bezoekie, van verlof uit Nederland teruggekeerd.

Belast:

Met de waarneming der betrekking van hoofd-ingenieur van den waterstaat en de burgerlijke openbare werken, chef der vierde waterstaats afdeeling, de ingenieur der eerste klasse, chef van het eerste bureau bij de directie der burgerlijke openbare werken, *P. J. G. Beijerinck.*

MILITAIR DEPARTEMENT.

Benoemd:

Tot adjoint bij den generalen staf, de onder-intendant der tweede klasse bij de militaire administratie *J. C. van Oosterom*, met bepaling, dat hij bij laatst genoemde dienst zal worden gevoerd à la suite.

Bij den Artillerie-constructie-winkel te Soerabaija.

Tot onder-directeur, de kapitein *A. J. Doorman.*

Tot onder-constructeur, de tweede luitenant *E. A. B. Baehr*, beiden van het personeel der artillerie.

Bij het Wapen der Artillerie.

Bevorderd:

Bij het Personeel

Tot kapitein, de eerste luitenant *F. C. H. Gorissen.*

Tot eerste luitenant, de tweede luitenants *G. P. Bischoff* en *H. van den Hoek*, allen van het personeel.

Bij de Militaire Geneeskundige Dienst.

Tot officieren van gezondheid der eerste klasse, de officieren van gezondheid der tweede klasse *C. W. F. Mogk* en *D. Doijer.*

Goedgekeurd:

Dat door den chef over de geneeskundige dienst,

Is Overgeplaatst:

Bij de geneeskundige dienst te Palembang, de officier van gezondheid der derde klasse J. *F. L. C. Arendsen de Wolff*, thans bij het groot militair hospitaal te Weltevreden.

Verleend:

Een tweejarig verlof naar Nederland, aan den majoor bij het corps pupillen *W. J. A. W. Boers.*

Geplaatst:

Bij het groot militair hospitaal te Weltevreden, de officier van gezondheid der derde klasse *L. C. A. Rombach*, onlangs uit Nederland te Batavia aangekomen.

MARINE DEPARTEMENT.

Gesteld:

Ter beschikking van den commandant van Z. M. zeemagt in Oost-Indie en inspecteur der marine, de ambtenaar op nonactiviteit *J. H. C. van Dijck.*

BEKENDMAKING.

Voor de Armen. Op Maandag den 13den Junij 1859, zal door het bestuur van het R. K. Weeshuis te *Samarang*, in een der localen van dat gesticht, des avonds om 8 uur, eene uitbesteding worden gehouden, voor de levering van 100 à 150 stuks ijzeren Kribben, waarvan de conditiën van heden af, te bezigtigen zijn bij den Binnenregent van voormeld gesticht, van 8 uur des morgens tot 2 uur na den middag.

Samarang, den 13*den Mei* 1859.
Het Lid Secretaris van voornoemd Bestuur,
C. DE BURLET.

IN-OFFICIEEL GEDEELTE.

Aangeslagen Vendutiën.

Op MAANDAG den 23sten Mei 1859.
Voor het Woonhuis van *J. C. Lammers van Toorenburg.*

Op DINGSDAG den 24sten Mei 1859.
Voor het Commissiehuis van *Soesman & Co.*

Op WOENSDAG den 25sten Mei 1859.
Voor het Commissiehuis van *Andreas, Schullig & Co.*

Op DONDERDAG den 26sten Mei 1859.
Achter het Locaal der Wees- en- Boedelkamer, van diverse goederen, en ten 10 ure: van verscheidene vastigheden.

Op VRIJDAG en ZATURDAG den 27sten en 28sten Mei 1859.
Bij den Pachter der Pandjeshuizen.

Advertentiën.

MENGELWERK EN BIJDRAGEN.

TWEE WANHOPIGEN.

(Vervolg en Slot.)

„Gewis een klein ongeluk. . . ."

„O mijn arme, arme vader! wat zal ik moeten hooren."

De jonkman beschouwde, met de grootste deelneming, de teekens van zielesmart in hare trekken en zag ook eens in de kamer rond.

„Ontstel u niet, lief kind; het ongeluk heeft niets te beteekenen. Een oude kennis heeft hem gisteren avond ontmoet en in de herberg gelokt; daar hebben de beide heeren dapper geteerd; de andere heeft zich op eene schelmachtige manier uit de voeten gemaakt; doch uw vader is als eerlijk man gebleven en moet nu tot pand blijven zitten, tot de schuld betaald is, zoo hij niet naar de gevangenis wil wandelen. Overigens is hij frisch en gezond."

„Mijn vader! mijn lieve vader zal niet in de gevangenis!" zeide het meisje angstig. „Kunt gij mij ook zeggen, hoeveel zijne schuld bedraagt?"

„Twaaf schellingen."

„Ach mijnheer! ik heb slechts drie schellingen in bezit. Maar ik zal even naar Miss White loopen en haar smeeken, mij negen schellingen op mijn werk voor te schieten."

„Wie is Miss White?"

„De modemaakster, die mij werk geeft."

„Maar als Miss White uwe bede niet vervult, wat dan?"

Het meisje brak in tranen los. „Ach, God!" snikte zij, „ik vrees zelve, dat zij het niet doen zal; want ik ben haar reeds zes schellingen schuldig, en zij is eene hardvochtige vrouw."

„Waarvoor hebt gij die schuld gemaakt?"

Zij draalde bloozend met het antwoord.

„Gij kunt u aan mij vertrouwen; ik neem van harte deel aan uw noodlot en wilde slechts, dat ik u helpen konde; maar ik ben zelf een arme klerk. Waartoe hebt gij de zes schellingen geleend?"

„Mijn vader is zeer zwak en heeft versterking noodig; ik heb somwijlen eene halve kip gekocht om soep voor hem te koken, of een biefstuk."

„Onder die omstandigheden zal Miss White niet meer leenen. Zes schellingen zal ik u geven; maar dat is ook alles wat ik bezit. Hebt gij geen stuk van waarde, dat wij verpanden kunnen?"

„Ik heb niets, volstrekt niets, als het gebedenboek mijner overledene moeder. Stervende heeft zij mij bezworen, nimmer daarvan te scheiden, en niets is mij dierbaarder dan haar aandenken en mijne aan haar gedane gelofte, maar ik geef het gaarne ten beste om mijn vader te redden." Sidderend haalde zij het boek te voorschijn. „Ach, mijnheer! in menigen stillen nacht heb ik op de witte bladen achter in het boek mijne geheimste gedachten ter neer geschreven. Niemand mag het weten dat ik de schrijfster daarvan ben. Wilt gij mij dat belooven?"

„Stellig, goed meisje, heb daar geen zorg voor. Er zal geen misbruik van uw heiligdom gemaakt worden. Maak u gereed; wij willen gaan."

Terwijl zij in de kamer sloop, sloeg Stauton het boek open en las de vrome ontboezemingen des harten van het meisje. Zijne oogen schitterden en vulden zich met tranen van aandoening en vreugde. Zij kwam en had slechts een doek van geringe waarde omgeslagen; maar toen zij, onbewust van hare waarde, op straat aan zijne zijde daar heen stapte, beschouwde hij haar met een' blik van eerbied en bewondering.

Miss White gaf het nieuwe voorschot niet; verzekerde echter aan den begeleider van het meisje, dat Betty een engel was. Dit woord was hem liever uit dezen mond, dan het geld uit deze hand. Hij verpandde dus op den weg het boek bij een uitdrager en de twaalf schellingen kwamen bij een. Betty was daarover zeer verheugd.

„Waar wilt gij nu vandaag en morgen van leven, Miss, als gij al uw geld uitgeeft?"

„Ik weet het niet, maar God zal helpen," antwoordde zij met vertrouwen. „Ik zal 's nachts door werken."

„Ja, God zal u verder helpen!" riep hij, en zoude zich door zijne beweging haast verraden hebben.

Stauton ging eerst alleen in de herberg en in de kamer van den ouden Smid, om hem met weinige woorden in zijne rol te onderrigten. Toen ging hij Betty halen. Welk een hemelsch genot voor hem, toen het goede kind den vader weenend om den hals viel en hem aan haar hart drukte. „Ach, mijn vader! mijn vader! welk een verschrikkelijke nacht heb ik doorgebragt! vol angst en kommer over u! Doch genoeg daarvan! God zij geloof, dat ik u gezond weder zie." Toen lachte en jubelde zij, gaf het losgeld en voerde den dierbaren man in triomf naar huis.

Stauton begeleidde haar en zeide, dat hij nog een paar schellingen afgedongen had; daarvoor zoude zij een middagmaal gereed maken. Nu had men de bedrijvigheid, het zoete vrolijke gelaat, zonder aanmatiging, van het voortreffelijke kind moeten zien. De jonkman had wel voor haar willen neêrvallen en haar de voeten kussen.

Stauton vertrok 's avonds laat en dacht niet meer aan den sprong van de Blakfriars-brug. Hij kwam alle avonden, om, naar het heette, zijne kleine verdiensten met de familie te verteren.

Veertien dagen daarna zeide hij 's avonds bij het afscheid nemen: „Miss Betty, wilt gij mijne vrouw worden? Ik ben wel is waar slechts een arm schrijver, maar bezit toch een goed hart."

Blozende sloeg zij de oogen neder.

„Kunt gij mij beminnen?" vroeg hij, terwijl het gevoel hem overmeesterde.

Zij knikte toestemmend en reikte hem de hand. Hij bragt die aan zijne lippen en zeide: „Ik kan u niet zeggen, hoezeer ik u bemin; gij hebt mij het leven gered."

Eenige dagen later, in den morgenstond, ging het paar, eenvoudig, doch fatsoenlijk gekleed, en door den ouden Smid begeleid, naar de naaste kerk, alwaar het huwelijk voltrokken werd. Voor de kerk hield een prachtig rijtuig stil. De bediende in liverei opende eerbiedig het portier. „Stap in!" riep de gelukkige echtgenoot der jonge vrouw toe, die hem met stomme verbazing aanstaarde. Eer zij het regt bemerkte, zaten zij alle drie in de koets, die in snelle vaart daarheen rolde. Voor een hoog en prachtig huis in Westminster hield zij stil. Rijk gekleede bedienden hielpen haar uitstappen en leidden haar in schitterend gedecoreerde vertrekken.

„Ziet daar uwe meesteres," zeide Stauton tot de bedienden, „bewijst haar uwen eerbied en volbrengt hare bevelen."

„Lief kind! ik ben Lewis Stauton, een der rijkste mannen van deze rijke stad. Dit huis is uw eigendom, deze bedienden zijn de uwen. Ik heb den borgtogt van u in mijne handen, dat de rijkdom uw rein, onschuldig kinderhart niet zal bederven. Hier is die borgtogt, het gebedenboek uwer moeder. Zie wat gij daarin geschreven hebt:

„Al gaaft gij mij alle schatten der wereld, o mijn God! zoo zoude ik toch uwe ootmoedige dienstmaagd blijven; want wat is het goud in vergelijking met U, die alleen op het hart ziet? Mijn hart is het uwe en zal het uwe blijven."

„God en u, mijn Lewis!" fluisterde Betty, en zonk zacht blozende in zijne armen.

„Hoera, de sprong van de Blakfriars-brug!" riep Stauton vol van zielsgenoegen, en omhelsde zijn' schoonvader.

WAT EEN EERLIJK MAN IN 'T DONKER OVERKOMEN KAN.

Ik ben een jong, ongehuwd kleêrmaker, die weinig verdient, doch des te meer zou kunnen gebruiken; in allen gevalle echter een' eerlijke kerel. Sinds lang woonde ik in zekere straat, die ik de Gasthuisstraat noemen wil. Daar ik het noodig oordeelde mij te veranderen, zoo heb ik eene woning in de Bakkerstraat gehuurd, die een goed eind van de evengenoemde straat verwijderd is. Om kosten te sparen, belastte ik, voor het grootste gedeelte mij zelven met het transport van mijn juist niet zeer prachtig jonggezellen-huisraad. Als kleêrmaker wil men niet voor pakkendrager doorgaan; men vertrekt dus in 't donker, als wanneer alle katten, alle kleêrmakers en alle pakkendragers er grijs uitzien. Zoo wandelde mijn eigendom allengskens naar de plaats van bestemming, uitgenomen eene vuurtang, eene bel, eene persplank, een paar Parijsche vodden en eene tas. Dit ultimatum wikkelde ik in een' ouden overjas, dien ik 's morgens te half vier ure onder den arm nam, en mijne laatste reis begon. Niet

ONTVANGEN

per de *Baron van Hardenbroek:*

Puik Puik Haantjes Bier.
Versch Selterswater.
Boter.
Likeur
Punch en } van *Focking.*
Rum
Rolpens.
Saucijs in reuzel.

Nog voorhanden:

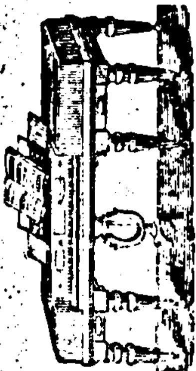
Een partijtje Wijn van het gunstig bekende merk

Duranteau Chateau des 3 Moulins.

(576) A. MEIJER.

Weder Ontvangen:

TWEE UITMUNTENDE

TAFELPIANO'S

van *Broadwood & Sons, London,* zijnde expres voor dit klimaat vervaardigd. Van dezelfde Uitzenders verkochten wij reeds 10 PIANO'S van dezelfde soort, voor zuiverheid van toon en goede bewerking wordt ingestaan door

(577) SOESMAN & CO.

Per *Baron van Hardenbroek* ontvangen:

PUIKE BOTER

S & C., Groen Lak.

(571) SOESMAN & CO.

SOESMAN & CO.,

zullen voortgaan met opruimen op Vendutie van de geannonceerde

Azijn, Cognac, Spijkers, de 100 vaatjes Boter, enz. enz., welke wegens tijdgebrek op hunne vorige Vendutie niet zijn opgeveild. (562)

PER MAIL ONTVANGEN:

DE SURINAAMSCHE ADRESSEN.

In deze Brochure wordt eene beoordeeling gegeven der adressen onlangs uit Suriname den Koning aangeboden.

(579) DE GROOT, KOLFF & CO.

LIM & CO.

HEBBEN REGTSTREEKS

uit China ontvangen:

ECHT GRAS-LINNEN

voor Heeren Jasjes,

en met de laatst aangekomene schepen:

Gras Boter.
Cachet id.
Puike Hammen.
Valker Bier op 1/2 flesschen.

en (568)

Echt Haantjes Bier van de Heeren *Rendorp.*

PUIKE CHAMPAGNE

Jaquesson & fils

in heele en halve flesschen.

Weder verkrijgbaar bij

(572) SOESMAN & CO.

Puik puike Manilla Sigaren van 1859.

(610) NOOTBAAR & JOOSTEN.

Per *Baron van Hardenbroek*

hebben

SOESMAN & CO.

weder ontvangen:

Een Europesche Tentwagen, geschikt voor Toer- zoowel als voor Reis-Rijtuig. Maandag aanstaande te bezigtigen. (569)

ECHTE KLEUREN

Nachtbroekengoed,

(611) bij H. L. DE LYON.

Haantjes Bier

zoo als nog zelden aangevoerd is

en

Valker Bier,

op 1/2 flesschen, bij

(612) H. L. DE LYON.

LIM & CO.

Tot zeer lage prijzen voorhanden:

(613) Alle soorten van

AMERIKAANSCHE KLOKKEN.

Dommekrachten en Aanbeelden,

verkrijgbaar bij

(614) THOOFT & CO.

GEDROOGDE VRUGTEN

WAARONDER:

PUIKE TAFELAMANDELEN

EN

ROZIJNEN.

Diverse Hollandsche en Fransche

PROVISIEN

in blik.

Rolpens, Saucijsjes, Rookworst, gezouten en gerookt Spek in stopflesschen.

Pas aangebragt, bij

(615) F. A. PRINGIERS.

Mme. DE FARCY,

à l'honneur d'annonneer qu'elle vient de reçevoir de *Paris,*

UN GRAND ASSORTIMENT

de Fleurs, Dentelles, Rubans, Rubans de Velours noir de tous les numéros, Passementerie, Éffilée, Galon, Gants et Mitaines, grand choix d'Ombrelles, de Mantelets, d'Écharpes, de Robes de Soie de Mousselines, de Jaconats et de nouvautés diverses. Fichus Marie Antoinette, Berte Louis XIII, Coiffure de Mariée, Coiffures de fantaisie en fleurs, en rubans etc.

Me. DE FARCY sera de retour à *Samarang* demain Samedi, elle se recommande aux Dames pour ses Marchandises nouvelles et pour la confection des Robes, Corsets, Coiffures, etc. (575)

HOUDER VAN COGNOSSEMENT

OVER

S C. No. 1195 — 1 kist Porcelein, afgeladen door *H. S. van Hogezand,* geconsigneerd aan Order en alhier aangebragt per Ned. schip *Julie Claire,* Kapitein *A. van Oosteroom,* gelieve zich bekend te stellen bij *De Agenten,*

(580) DORREPAAL & CO.

LOGEMENT

te *Poerworedjo.*

De ondergeteekende heeft de eer bekend te maken dat zij alhier op 1 Mei een Logement geopend heeft en beveelt zich beleefdelijk in de gunst van het geachte publiek aan, belovende alles tot gerief der reizigers te zullen aanwenden, zoowel wat zindelijkheid, bediening, als goede tafel aangaat.

POERWOREDDJO, 17 *Mei* 1859. (616) J. M. A. KALDEN, geb. *Hennebert.*

SMIDS AANBEELDEN,

(617) bij WERMUTH & CO.

ORGUES EN SERAPHINES

ALEXANDER.

Een STOOMMACHINE, 1/16 Paardenkracht,

REVOLVERS.

Marmeren Secreetbrillen.
Balansen en Weegschalen compleet met gewigten.

(578) JACOBUS HIJMANS.

MET TOESTEMMING VAN DEN HOOGEDELG. HEER RESIDENT VAN SAMARANG.

BUITENGEWOON VOCAAL- EN INSTRUMENTA

op Donderdag den 2den Junij 1859,

in den Schouwburg alhier, te geven door

B. H. FELTKAMP,

onder welwillende medewerking van de Muzijkvereeniging

ST. CECILIA EN DILETTANTI.

PROGRAMMA.

EERSTE DEEL.

1. Feest-Ouverture voor Orchest . . . . . Th. de Klerk.
2. Grande fantaisie militaire, pour Piano, door den Concertgever. . . . . Thalberg.
3. Grand air du Barbier de Séville (Figaro) Rossini.
4. Variation brillantes, pour le Violon, uit te voeren door den Componist . . . . van Laar.

TWEEDE DEEL.

1. Ouverture Masaniello, voor Orchest . . Carafa.
2. Fantaisie brillante, pour Piano et Violon, sur des motifs de Guillaume Tell . . . Osborne et de Bériot.
3. Solo voor Baryton.
4. Sérénade de Don Pasquale, pour Piano, door den Concertgever . . . . Thalberg.
5. Ouverture La fille du Régiment, voor Orchest . . . . Donizetti.

Entrée voor een Heer . . . . f 4.—
„ „ eene Dame . . . . „ 3.—
„ „ een Offic. tot en met den rang van Kapt. „ 3.—
„ „ voor een kind. . . . . „ 2.—

Entrée-billetten te bekomen en plaatsen te bespreken op den dag van het Concert, van 's morgens negen tot 's namiddags een uur, aan het Schouwburg-locaal alhier. (618)

De Zalf en Pillen van Holloway,

overtreffen alle andere geneesmiddelen in gevallen van verzweringen, open beenen enz. De heer Liddel, Droogist te Harwich, verklaart in eenen brief aan den Professor Holloway gedagteekend den 3 November 1852, dat een man, genaamd Kay Bate verschrikkelijk leed aan open beenen. Van de knie tot aan den enkel waren zijne beenen bedekt met zweren en uitwas van vleesch, doormengd met witte en roode plekken. Hij maakte gebruik van de zalf en pillen van Holloway, welke eene bewonderenswaardige genezing ten gevolge hadden, want in minder dan drie weken, waren alle zweren verdwenen en hij kan met gemak en vaardigheid gaan. Zijne beenen zijn thans volmaakt hersteld, en hij bevindt zich in den besten staat van gezondheid.

De prijzen zijn als volgt:

Doosjes Pillen à . . . . . . f 1.—, f 3.—, f 5.—
Potjes Zalf à . . . . „ 1.—, „ 3.—, „ 5.—

Elk doosje en potje is vergezeld van eene aanwijzing hoe men de Zalf en Pillen gebruiken moet.

Ze zijn op franco aanvrage à contant te bekomen:

Te *Soerabaija* bij E. FUHRI & Co.
„ „ „ MOSSEMBEKKER & Co.
„ *Banjoemaas* „ M. S. CHRRIMAN.
„ *Djocjacarta* „ DEKKENS & Co.
„ *Soeracarta* „ W. VELDMAN en Wed. SAFFINGER.
„ *Salatiga* „ F. KRUTHOFFER.
„ *Tagal* „ Mevrouw de Wed. DORT.
„ „ „ A. J. VAN DER VOORT.
„ *Cheribon* „ W. GALISTAN.
„ *Samarang* „ DE GROOT, KOLFF & Co., H. L. DE LYON, NOOTBAAR & JOOSTEN en bij

(619) SOESMAN & CO.

STOOMBOOT OENARANG.

VERTREK

gedurende de maand MEI 1859.

van SAMARANG naar BATAVIA,

den 20sten en 31sten

des morgens ten 8 ure precies.

Namens de Reederij der Stoomboot Oenarang.

Es. C. WERMUTH.
C. S. VAN HEEKEREN.

Agenten te *Batavia:*

LANDBERG, BEZOET DE BIE & CO. (583)

---

ver van mijne nieuwe woning kwam mij een nachtwaker te gemoet, welke mijn' met de donkerheid van den morgen wedijverenden baard en knevel en mijn klingelend paket tot een streng onderzoek van ambtswege opvorderde. „Hédaar! waar wilt gij heên?" riep hij, terwijl hij mij vasthield. „Wie zijt gij?" schreeuwt een tweede waker, die in hetzelfde oogenblik toeschiet — „Ik ben de snijder Kakatoe!" gaf ik in behoorlijke melodie ten antwoord. Dit wilde men niet gelooven; ik zag er als die en die uit, zeide men. Ik moest dus met ernst herhalen: „Parbleu, ik ben een kleêrmaker!" — „Wat hebt gij in dat paket?" — Ik ontvouwde mijn ouden vriend en medgezel, en presenteerde het eene stuk na het andere. „Voila! Messieurs! Dat is eene vuurtang" — en terwijl ik belde — dat is eene bel! — nommer drie eene persplank, nommer vier eene tas, nommer vijf een paar Parijsche *comme il faut,* nommer zes de emballage, een overrok à la Wellington op nonactiviteit!" — „Zoo? — Waar hebt ge dan het persijzer als gij kleêrmaker zijt?" „Ik draag het persijzer niet altijd bij mij, het is reeds op de plaats der bestemming." — Waar woont gij? Waar komt gij van daan?" — „In de Gasthuisstraat heb ik gewoond en daar kom ik van daan — in de Bakkerstraat zal ik wonen en daar ga ik naar toe." — „Ja, maar dat kan iedereen wel zeggen." — „Excusez! dat kan iedereen niet zeggen; want iedereen heeft geene woning in de Bakkerstraat gehuurd." — Thans komt, door het luide gesprek uitgelokt, een agent van policie voor den dag. Ik was te moede, alsof men mij op Nieuwjaar feliciteerde en besloot de goede lieden, welke onze stad beschermen, niet door strafwaardig verzet te bemoeijelijken, en gaf mij dus aan hen over.

Dien ten gevolge werd ik met zak en pak door den policie agent tot mijn' vorigen huisbaas gevoerd. Ik sloot de deur open, ging met den agent naar boven en wij wekten den huisbaas. Deze kwam nog dronken van den slaap voor den dag, hoorde de geschiedenis aan en zeide, op mij wijzende: „Dit is een eerlijk man, laat hem met rust!" — Den agent was het aangenaam een' eerlijk man te leeren kennen; den huisbaas, dat hij getuigenis met een gerust geweten geven kon, en mij, dat ik een eerlijk man was. De huisbaas begeleide ons tot aan de deur; dit was mij lief, want nu kon ik hem den sleutel ter hand stellen. De agent nam met een „goeden morgen!" afscheid van mij en ik zette mijne reis voort. Het was nog schemering. Naauwelijks was ik om den naasten hoek, of daar kwam alweêr een officiant bij mij en riep: „Wie zijt gij? waar wilt gij heen?" — Zingende herinnerde ik hem, dat ik hem onlangs nog eene fooi gegeven had toen hij op zekere nacht de deur voor mij had open gemaakt. Toen herkende mij de dappere, en sprak! „Ga in vrede, jonge strijder! en toon nu de naam uws vaders waardig!" Nu ging ik ongehinderd verder, en dankte God dat ik een eerlijk man was.

Huwelijk.

Getrouwd:

J. J. A. H. CLIGNETT
en
C. C. KRAUSS.

SAMARANG, 18 *Mei* 1859. (594)

Sterfgevallen.

Heden overleed alhier het jongste kindje van

C. J. VERKOUTEREN.

SAMARANG, 17 *Mei* 1859. (595)

Died at *Probolingo* on the 25th April, *RICHARD SIMONS Esquire*, aged 63 jaers, deeply lamented by his relatives and friends. (553)

Telegraphisch Berigt.

Aankomst der Mail te Batavia op 18 dezer.

Tijdingen onbelangrijk en weinig verschillend met de vorige.

Politieke toestand in Europa blijft wijfelend, voortdurende geduchte krijgstoerustingen en opgewondenheid in *Sardinië*. Nog geen Congres vastgesteld, tot hetwelk *Piëmont* echter niet zoude toegelaten worden, terwijl naar men zegt Frankrijk bij die gelegenheid de Tractaten van 1815 zoude willen ontkennen.

Het Engelsch Parlement zal ontbonden blijven.

Handel blijft wantrouwend. Koffij aanmerkelijk gestegen. Veiling Handel Maatschappij grif en hoog afgeloopen. Suiker en Tabak onveranderd. Thee vast. Rijst stil. Huiden en Indigo prijshoudend.

— Volgens Telegram van *Soerabaija* is aldaar de tijding aangebragt, dat er in de partikuliere Mijnonderneming *Julia* en *Hermina* eene opstand uitgebroken was, waarbij al de Europeanen het leven verloren hebben en tengevolge waarvan de Resident van *Banjermassing* geschorst en het bestuur in handen van den Kolonel *Andresen* is overgegaan.

AANGEKOMEN PERSONEN.

Van den 13den tot en met den 20sten Mei 1859.

C. J. H. C. du Puy, E. Heijning, Mejufv. C. Petrus, P. Pattché, S. A. Carels en fam., Mevr. de Wed. J. L. Benighaussen geb. Israël, Mejufv. M. Plasseir, Th. Doijer, Mevr. J. C. J. Douselaar en fam., G. F. A. Gout, Mevr. E. van Rees geb Coops, Mevr. G Claasz geb. Cookson en fam., H. W. Thielsch, B. C. V. Ockerse, B. P. van den Broek, M. A. Jasper, G. van Gennep, C. P. Fredriksz, H. C Klinkert, J. D. Michel, D. van Duijvenboode Varkevisser, L. Ellinghuijzen, J. G. Hubner, J. F. Agerbeek, Resident Lawick van Pabst.

VERTROKKEN PERSONEN.

P. Verschuur, Mejufv. C. Petrus, H. W. Sibbald, P. Pattché, C. F. Renoult, F. A. Pringiers, J. F. Agerbeek, Th. Doijer, G. F. A. Gout, G. H. ten Cate, J. M. Ginns, H. W. Thielsch, W. A. Cassa, J. Mannot en fam., C. A. Handt, G. van Gennep, A. Gaerthé, J. F. Vermandel en fam., J. Jobse, Mevr. G. Claasz geb. Cookson en fam., C. L. Waterschoot, J. C. van den Worm en fam., P. Vardan, Mejufv. M. L Descelles, Mejufv. A. C. E. Verschoor, F. P. Hes, W. P. N. de Boer, Pieters en Echtg., C. P. Fredriksz, Mejufv. L. H. Philipsen, D. van Duijvenboode Varkevisser, J. G. Hubner, P. Andreas, Resident Lawick van Pabst.

Schepen in Lading
op den 19den Mei 1859.

Naar CHINA, Ned. bark Everdina Elisabeth, kapt. *C. J. Tonjes*, agenten *Dorrepaal en Co.*

Naar BATAVIA, Ned. schip Vijf Gebroeders, kapt. *G. J. Teemsma*, agenten *B. Kopersmit en Co.*

Naar ——— Ned. bark Julie Claire, kapt. *A. van Oosteroom*, agenten *Dorrepaal en Co*

Naar ——— Ned schip Drie Vrienden, kapt. *L. P. Anderson*, agenten *Mac Neill en Co.*

Naar SOERABAIJA, Ned. bark Baron van Hardenbroek, kapt. *H. C. A. Henny*, agenten *Dorrepaal en Co.*

Naar ——— Ned. Ind. bark So-oot Ban, kapt. *Sech Hoesin Bin Achmat Banseer*, agent *Gezagvoerder.*

Naar CHINA, Ned. Ind. bark Justina, kapt. *M. J. Meijer*, agent *Gezagvoerder.*

Naar ——— Ned. Ind. bark Fatahool Moebarak, kapt *Hadjie Moeda*, agent *Gezagvoerder.*

Naar KOTTIE, Ned. Ind. bark Joedool Karim, kapt. *Aminoedin*, agent *Gezagvoerder.*

Naar ——— Ned. Ind. schoener Koentool Maas, kapt. *Liem Asam*, agent *Gezagvoerder.*

Naar ——— Ned. Ind. schoener Barkatool Adjelan, kapt. *Aboe Sohot*, agent *Gezagvoerder.*

Naar ——— Eng. bark Palembang, kapt *H. Morrison*, agenten *MacNeill en Co.*

Naar SINGAPOERE, Siam bark Kiem Hok Lie, kapt. *Ong Tjay*, agent *Gezagvoerder.*

Naar SINGAPOERE, Siams. brik Kiem Tatijoe, kapt. *Njo Tan Ho*, agent *Gezagvoerder.*

Naar BATAVIA, Ned. Ind. stoomboot Oenarang, kapt. *S. van Hulstijn*, agenten *Wermuth en Co.*

Scheepsberigten.
AANGEKOMEN.

Mei 13 - Ned. Ind. stoomschip *Batavia*, C. Neijts, van Soerabaija 12 Mei, passagiers de heeren Modderman, Moorman en familie, Thomas, Kok, Schultz, Z. M. troepen en bannelingen.— Ned. Ind. schoener *Koentool Maas*, Liem Assam, van Batavia 3 Mei.

Mei 16 - Ned. Ind. stoomschip *Oenarang*, S. van Hulstijn, van Batavia 15 Mei, passagiers de heeren Oudemans en Echtg., van den Broek, Jasper, Wermuth, van Gennep, Mevr. de Wed. Perez en familie, Z. M. troepen.

Mei 17 - Ned. Ind. bark *Fathool Karim*, Aminodin, v. Batavia 7 Mei.— Ned. Ind. schooner *Brekatool Adjenan*, Aboe Sahat, van Banjermassing 6 Mei.

VERTROKKEN.

Mei 12 - Ned. Ind. schoener *Kiem Tjiat Tjiang*, Yoe Ing An, n. Cheribon en Riouw.

Mei 13 - Ned. Ind. brik *Radatool Djaina*, Hadjie Mohamat Said, n. Banjermassing.— Ned. Ind. schoener *Pontianak*, Tjoe Hong Ling, n. Soerabaija.— Ned. Ind. stoomschip *Ambon*, Bosch, n. Soerabaija, met Z. M. troepen.

Mei 14 - Ned. Ind. schoener *Sa-ada*, Mohamat Alie, n. Banjermassing.— Ned. Ind. stoomschip *Samarang Packet*, J. F. Scheel, n. Batavia, met Z. M. troepen.

Mei 15 - Ned. Ind. bark *Seodenoer*, Said Hamit Bin Hoessin Alkadrie, n. Pontianak.— Ned. Ind. bark *Ellen*, T. Wentholt, n. Batavia.— Ned. Ind. bark *Bientang Anam*, Sie Doepa, n. Balie.— Ned. Ind. stoomschip *Batavia*, C. Neijts, n. Batavia.

Mei 16 - Ned. brik *Cornelia Geertruida*, Hoeksma, n. Pekalongan.

Mei 18 - Eng. schoener *Surf*, W. Creeghton, n. Balie.

AAN- en UITVOER te SAMARANG, *van den* 12*den tot en met den* 19*den Mei* 1859.

AANVOER.

Van Soerabaija met de Ned. Ind. stoomboot Batavia, kapt. *C. C. L. Neijts.*

1 kt. zijde, 8 kn. doeken en 1 kt. tjiendees, *Order.*

2 kn. sleudangs en 1 baal orleans, *Order. (Uit het Entrepôt aldaar.)*

En andere lading van Soerabaija, bestemd voor Batavia.

Van Muntok over Batavia met de Ned. Ind. schoener Koentool Maas, kapt. *Liem Assan.*

Lading van Muntok.

2966 stel. aardewerk, 16138 st. kipsiauws en 4000 zilveren munt, *Gezagvoerder.*

En andere lading van Batavia, bestemd voor Muntok.

Van Batavia met de Ned. Ind. stoomboot Oenarang, kapt. *S. van Hulstijn.*

3 pak. lamppitten, 613 kn. en 9 bn. lijnwaden, 10 kn. sakkij, 30 ps. Bamb. toedoungs, 1 kt. klontongwaren, 177 kn. benzoin, 2 kn. laken, 5 ks. soija, 100 kn. cognac, 10 kn. rozenwater, 12 zak. galnoten, 80 pik. salpeter, 10 kn. zijden goederen, 9 pik. was, 1 kt koperen spijkers, 103 pik. oud koper, 6 vn sloten, 232 kn. thee, 210 bund. offer papier, 1 kt. gedr. visch, 1 kt. leder, 2 kn. diversen, 2 kn. kaijoepoetie olie, 1 kt. kazen, 54 col. meubels, 2 kn. porcelein, 6 kn. erwten, 8 kn. hoeden, 1 ks. eau de cologne, 1 vat en 1 kt borstels, 8 kn. modewaren, 1 monsterpakje, 13 kn. Bamb. kammen, 5 kn. zeep, 1 kt. piano, 43 ks. blik, 2 ks. provisien en 1 vat aardewerk, *Order.*

9 kn. manufacturen, *Order. (Uit het Entrepôt aldaar.)*

1364 led. handgranaten en 86 col. Art. goederen, *Gouvernement.*

Van Batavia met de Ned. Ind. bark Jadul Karim, kapt. *Aminoedin.*

16 krdj. aardewerk, 8 rol. kaijertouw, 270 pik. damar, 10 kod. manufacturen, 1 pik. peper en 18 kn. wit katoen, *Order.*

Van Banjermassing met de Ned. Ind. schoener Barkatoel Adjelan, kapt. *Aboe Sohot.*

3225 bossen bindrotting, 4320 ps. kadjang matten, 150 ps. planken, 57/100 pik. hertepeezen, 175 pik. trassie, 56 riem. Chin. papier en 21 pik. was, *Order.*

UITVOER.

Naar Batavia met de Ned Ind. bark Ellen, kapt. *T. A. P. Wentholt.*

303 st. balken, *B. Kopersmit & Co.*

Naar Pontianak met de Ned. Ind. bark Seodenour, kapt. *Said Hamid Bin Alhadie.*

25 kod. Java tabak, 5 kod. Java led. trommels, 186 kn. zeep, 1½ pik. medicijnen, 19 kod. Java stroo-matten, 7 pik. Java koperwerk, 2½ kod. raspels, 13½ kod. en 25 ps. Java en Europ. lijnwaden, 3 pik. en 50 st. Java kat. garen, 8 kod. zijden goederen, 201 ps. schapen, 1 pik. katjang-olie, 10 trommels beschuit, 4 pik. niela-water, 17 pik. ketanrijst en andere diverse goederen, *Diverse personen.*

Naar Banjermassing met de Ned. Ind. brik Radatool Djama, kapt. *Hadjie Mohamat Said.*

5 kod. Java tabak, 12 pik. Java koperwerk, 157 kod., 1 kt., 55 st., 7 rol. en 22 doz. Java en Europ. lijnwaden, 1 st. en 1 kt. zijden goederen, 4009 pik. rijst, 15 kod. Java stroo-matten, 7 bn. kat. garen, 38 kod. lederwerk, 1 krdj. en 1 ks. medicijn, 2 kod. blikwerk, 22600 ps. zilveren guldens en andere diverse goederen, *Diverse personen.*

Naar Pontianak met de Ned. Ind. schoener Hingsing, kapt. *Liem Boenkoe.*

5 kod. Java tabak, 252 pik. rijst, 14 pik. nijen, 15 pik. tamarinde, 4 pik. Java soija, 40 ps. schapen en 3 pik. niela water, *Gezagvoerder.*

Naar Pecalongan en Djawana met het Ned. schip Cornelia Geertruida, kapt. *C. E. Hoeksma.*

520 vn. koperen munt, *Gouvernement.*

Naar Banjermassing met de Ned. Ind. schoener Saada, kapt. *Mohamat Alie Bin Hanan.*

2½ kod. Java stroo-matten, 19 pik. Java koperwerk, 207 pik. rijst, 5 kn. en 200 doz. lijnwaden, 75/100 pik. soija, 8 kod. Java tabak, 25 trom. beschuit en andere diverse goederen, *Diverse personen.*

Marktprijzen te Samarang.

Koffij, f 34—. op levering geboden.
Suiker, op levering à f 17.— N°. 16.
Indigo, per pond f 4.10
Koe-Huiden, per corge f 60.—
Buffel-Huiden, per corge f 50.—
Staart Peper, f 63.— afgedaan.
Rijst, eerste soort, per 28 pikols f 120.—
„ tweede „ idem. f 95.—
Klapper Olie, per pikol, f 23½.—
Katjang „ idem. f 21.—
Rotting, per pikol, f 8.— à f 9.—
Kadjang Matten, per 100 stuks, f 17.—
Wisselkoers op Holland à pari.

Protestantsche Eeredienst.

Zondag den 22sten Mei 1859,
des voormiddags te ½9 *ure,*
C. P. LAMMERS VAN TOORENBURG.

ROOMSCH CATHOLIJKE EEREDIENST.

Zondag den 22sten Mei 1859.
Eerste H. Dienst *des morgens te* 7 *ure.*
Hoog Dienst *des voormiddags te half* 9 *ure.*
LOF *des avonds te half* 7 *ure.*

VERSLAG DER METEOROLOGISCHE WAARNEMINGEN TE SAMARANG.

Datums.	Thermometer.				Winden.				Regen, Onweêr, enz.
Mei	uur 6	mg. 9	md. 3	av. 10	mg. 6	mg. 9	md. 3	av. 10	
13	25^{1}	29^{7}	31^{7}	26^{8}	O	O	NO	O	fraai weder.
14	24^{8}	28^{9}	28^{0}	26^{6}	O	O	O	O	's namiddags 2—4 uur, regen.
15	25^{8}	29^{7}	29^{5}	26^{7}	O	O	ZO	ZO	's namiddags en 's avonds, regen en onweder.
16	25^{2}	28^{8}	31^{8}	27^{2}	OZO	O	N	O	's namiddags onweder.
17	26^{1}	29^{0}	30^{8}	26^{0}	O	O	ONO	NNW	's namiddags onweder en weinig regen.
18	24^{4}	27^{8}	32^{7}	27^{8}	O	O	O	ZW	's avonds regen en onweder.
19	25^{8}	27^{9}	31^{8}	27^{5}	ZO	O	OZO	O	's avonds weinig regen en onweder.

N. B. Thermom. naar CELSIUS. De sterkte van den wind van 0 tot 10, als van stilte tot vliegenden storm. Gevallen regen in Ned. Ellen.

BIJVOEGSEL

behoorende bij het

SAMARANGSCH ADVERTENTIE-BLAD.

van Vrijdag 20 Mei 1859, No. 20.

LANDMAIL BERIGTEN,

loopende tot 24 *Maart* 1859.

NEDERLAND.

Door het departement van finantien is het volgende overzigt medegedeeld van de opbrengst der middelen over de maand Februarij 1859, in vergelijking met die over hetzelfde tijdvak van 1858:

Directe belast. 1859 f 1,638,298.87$^1/_2$, 1858 f 1,617,458.56$^1/_2$; *In- en Uitg. regten Scheepvaartregten* 1859 f 378,693.88$^1/_2$, 1858 f 280,058,54; *Accijnsen* 1859 f 989,346.30, 1858 f 1,029,447.31$^1/_2$; *Waarborg en belasting der Gouden en Zilveren Werken* 1859 f 16,745.16$^1/_2$, 1858 f 1,615.560; *Indirecte belastingen* 1859 f 982,308,57, 1858 f 982,934.61; *Posterijen*, 1859 f 138,701.08$^1/_2$, 1858 f 137,497.83$^1/_2$; *Staats-Loterij* 1859 f », 1858 f 137,058; — Totaal-generaal 1859 f 14,409.388, 1858 f 4,200,610.44.

— De minister van kolonien heeft ter kennis gebragt:

dat de aanmunting van zilveren pasmunt voor Nederlandsch-Indie waartoe magtiging was verleend bij koninklijk besluit van 23 November 1857, No 40, gedurende het jaar 1851 is volbragt, en dat derhalve, bij het eind van het jaar, in het geheel waren gemunt:

23,200,600	stukken van $^1/_4$ gulden, dat is	f 5,800,152
38,002,500	» » $^1/_{10}$ » » » »	3,800,250
491,960	» » $^1/_{20}$ » » » »	24,598

te zamen 61,695,068 stukken zilveren pasmunt ter nominale waarde van . . . . *f* 9,625,000

dat mede volbragt is de aanmunting van f 6,000,000 koperen pasmunt, bedoeld in het koninklijk besluit van 22 Julij 1855, No. 78, en dat die aanmunting aan goedgekeurde stukken heeft opgeleverd eene nominale waarde van f 747 15 aan stukken van 2$^1/_2$ cent en f 5,940 08$^1/_2$ aan halve centen *meer* en f 5,487.55 aan centen *minder*, of te zamen f 1,199 68$^1/_2$ *meer* dan waartoe aanvankelijk magtiging was verleend; welke verschillen bij koninklijk besluit van 28 Februarij jl. No. 99 zijn goedgekeurd;

dat voorts, bij koninklijk besluit van 28 Augustus 1858, No 115 magtiging is verleend tot verdere aanmunting van f 2,100 000. te weten: f 560,000 aan centen en f 1,540.000 aan halve centen, en dat hiervan, bij het eind van het jaar, waren geslagen 3,200 000 stuks centen of f 32,000;

zoodat op dat tijdstip aan koperen pasmunt in het geheel waren gemunt:

80,029,886	stukk van 2$^1/_2$ cent, dat is	f 2,000,747 15
352,651,245	» » 1 » » » »	3,526,512 45
en 101,188,017	» » $^1/_2$ » » » »	505,940 08$^1/_2$

te zamen 533,869,148 stukk. koperen pasmunt ter nominale waarde van . . . . *f* 6,033,499.68$^1/_2$

— Een Fransch provinciaal blad deelt het volgende onfeilbare middel tegen de hondsdolheid of watervrees mede: Men vrage in een apotheek een handvol datura stramonium (doornappel), die men in een kan water tot op de helft laat inkooken. Dit afkooksel moet de lijder in eenmaal gebruiken; binnen een tijdsverloop wordt alsdan de patient nog door een hevigen, doch niet langdurigen aanval van woede aangetast, waarop een rijkelijk zweet uitbreekt, en reeds na 24 uren een geheel herstel volgt. De heer Legrand, zendeling te Anam en Tonkin die dit middel aanbeveelt, heeft het zelf beproefd en in 60 gevallen eene volkomene genezing gezien

— Het *Weekblad van het regt* deelt dezer dagen het vonnis mede van den krijgsraad in Noord-Holland van 3 Januarij jl., waarbij de officier van gezondheid A. H Dettingmeijer, wegens vergiftiging tot de straffe des doods is veroordeeld. Wij nemen daaruit het volgende over:

Overwegende, dat de bekl. heeft erkend en ook van elders is gebleken, dat hij het rijk in voornoemde hoedanigheid dient en hem de krijgsartikelen zijn voorgelezen;

O, dat de bekl heeft erkend en ook voor waarheid moet worden aangenomen, dat hij, zich hier te lande bevindende, verkeering heeft gehad met M. L., minderjarige dochter van B L, woonachtig te Amsterdam, dat hij, in den loop van het jaar 1858, kennis heeft gedragen van het voornemen van de voornoemde M L, om, indien de aangewende pogingen van den bekl, ten einde verlof te bekomen om een echtverbindtenis met haar aan te gaan, mogten mislukken, zich zelve om het leven te brengen, dat de bekl met dien wetenschap zich in het laatst van de maand September te Utrecht heeft aangeschaft eene hoeveelheid *acetas morphii*, ten bedrage van een drachma van welke hoeveelheid de helft was bestemd om dit voornemen te volvoeren, en de wederhelft om te gelijker tijd den bekl. het leven te benemen, dat de bekl. deze *acetas morphii* van Utrecht naar Amsterdam ten huize van den vader van M. L. heeft gebragt, dat de bekl. op den 14 Oct van genoemd jaar 1858, omstreeks den middag, de helft van dit middel heimelijk ter beschikking heeft gesteld van M. L. en dat zij destijds de helft daarvan heeft ingenomen en zeer kort daarna ongesteld is geworden, daar de bekl. bijna onmiddelijk daarop door den broeder van M, P. D. L even als de bekl officier van gezondheid, gevraagd naar het middel, hetwelk deze zijne zuster tot zich had genomen, heeft geweigerd dit middel te noemen, en daarop het huis des vaders heeft verlaten, dat M L., in weerwil van de haar bewezen geneeskundige hulp, spoedig in eenen bewusteloozen toestand is geraakt en in den avond van dien dag, omstreeks zeven ure is overleden.

O, dat het uit de daarop gevolgde lijkschouwing en onderzoek is gebleken, dat de overledene M. L. werkelijk *acetas morphii* moet hebben ingenomen, dat er geen twijfel kan bestaan, of de door haar gebruikte hoeveelheid van een half drachma *acetas morphii* is meer dan genoegzaam geweest om haar van het leven te berooven, en dat zij derhalve moet worden beschouwd, als door en ten gevolge van vergiftiging te zijn bezweken

O, dat de bekl alzoo met raad en daad heeft medegewerkt tot het om het leven brengen van M L. door middel van vergift.

O, dat mag worden aangenomen, dat het bedrijf van M. L in deze geheel vrijwillig is geweest, en zonder dat zij daartoe door den bekl. is aangezet of overgehaald, maar dat niettemin de dadelijke medewerking van den bekl. hem als misdrijf moet worden toegerekend; en wel als toeleg op iemands leven door de werking van middelen, die met meerderen of minderen spoed den dood kunnen verwekken, op welke wijze die middelen ook mogen zijn aangewend of toegediend, en welke de gevolgen daarvan kunnen wezen enz

Regt doende enz;

Verklaart den bekl schuldig aan vergiftiging;

Verklaart den bekl vervallen van den militairen stand, en condemneert denzelven tot de straf des doods met den strop; met last dat dit vonnis zal worden ten uitvoer gelegd binnen de stad Amsterdam.

De redactie van gemeld weekblad laat onderstaande beschouwing volgen: Wij vertrouwen, dat onze lezers ons dankbaar zullen zijn voor de mededeeling van dit belangrijke vonnis, belangrijk echter alleen, in ons oog om de zonderlinge regtsleer die het predikt Wat toch is het misdrijf, waarvoor de bekl. wordt ter dood veroordeeld?. Waardoor is het arme slagtoffer van deze droevige roman gestorven? Door *zelfmoord*. En wat heeft de bekl gedaan? Hij heeft de zelfmoordenares in haar bedrijf bijgestaan en geholpen. Er is dus medepligtigheid aan zelfmoord. Niets meer en niets anders. Maar de zelfmoord heeft in de hedendaagsche wetgevingen hare plaats niet meer in de rij der misdaden, die de menschen hebben te straffen. En sedert wanneer kan er medepligtigheid zijn daar, waar geene misdaad is? Maar genoeg. Een axioma behoeft geen betoog. De zaak is thans hangende bij den hoogeren regter en wij voor ons gelooven niet aan de mogelijkheid van de bevestiging van dit vonnis.

De uitkomst heeft op deze beschouwing het zegel gedrukt, daar Dettingmeijer bij arrest van het hoog militair geregtshof te Utrecht van 22 Maart *vrijgesproken* en onmiddelijk op vrije voeten is gesteld.

— In eene vergadering van burgemeester en wethouders der gemeente Middelburg, heeft op eene plegtige wijze aan den commies der 1ste kl. bij de directe belastingen J. van Meerendonk, de uitreiking plaats gehad van eene zilveren medaille met een loffelijk getuigschrift, hem door Z. M. den koning toegekend, als blijk van Hoogstdeszelfs tevredenheid wegens het verrigten van verschillende menschlievende daden. Deze 60jarige huisvader heeft bereids 51 menschenlevens van een anders wissen dood gered.

— Den 5den dezer had nabij Groningen een droevig ongeluk plaats. Dr. A. W. Nanninga, te Veendam, ging vergezeld door zijne dochter, zijn zoon, dr. J. Goldschmidt Nanninga bezoeken, die te Groningen ziek lag. Onderweg schrikte zijn paard en wierp het rijtuig met beide personen in het water. De dochter werd gered doch de vader verdronk. Twee dagen later echter overleden bijna gelijktijdig, de zoon en de dochter beiden. Den 11den werden vader, zoon en dochter in hetzelfde graf te Veendam met groote plegtigheid bijgezet.

— Den 19den had te Maastricht in den vroegen morgen een ontzettend voorval plaats. Het was van algemeene bekendheid, dat de echtelieden J., klein-winkeliers aldaar, in gestadigen huiselijken twist leefden; de man moet zelfs, naar men zegt, eene tweejarige gevangenisstraf wegens het verwonden zijner vrouw hebben ondergaan. Den 18den maakte de laatste haar vast besluit bekend, om tot eene scheiding over te gaan, waarvan J. te vergeefs beproefde haar te doen afzien; daarop moet hem de bedreiging zijn ontvallen, dat hij zich nog liever met zijne vrouw in het kanaal wierp, waarbij hunne woning gelegen is. Werkelijk heeft hij deze bedreiging in den vroegen morgen volvoerd; niettegenstaande de dadelijk toegebragte hulp was J, toen hij uit het water werd gehaald, reeds overleden, ook de vrouw bezweek spoedig daarna.

ENGELAND.

In de zitting van den 14den heeft de heer C Gilpin de aandacht van het Huis gevestigd op de ter dood brenging van het 26ste regiment infanterie, welke den 1sten Augustus 1857 te Ujualla plaats vond, gelijk die gebeurtenis in het werk *The Crisis in the Punjaub* van den majoor Frederick Cooper, den vice-commissaris van Umritzur, die deze daad bevolen had, is geschilderd. Na vooropgezet te hebben, dat het genoemde regiment, dat in de beroemdste veldslagen van Indie onder de Engelsche vanen zich roemvol had onderscheiden, was ontwapend, en ten gevolge van een paniek, welke te weeg gebragt werd door een plotselingen aanval van hunne doodvijanden de Sikhs, zich verloren achtte en op de vlugt sloeg, waarbij twee Engelsche officieren, die de inlanders daarin wilden beletten, werden gedood, — las de heer Gilpin het verhaal van den heer Cooper zelf, gelijk dit in zijn werk voorkomt, voor. Nadat de inlanders zich tegen de belofte of ten minste in de verwachting van voor een krijgsraad te zullen worden gehoord, hadden overgegeven, liet de heer Cooper 237 hunner zonder eenige formaliteit doodschieten en 41 voor het kanon binden en zoo ter dood brengen, terwijl 45 andere in een toren jammerlijk omkwamen De heer Cooper zelf beroemt zich als het ware op zijne daad. Spreker zegt, dat hij met Polen en Hongaren, met Oostenrijksche en andere officieren, die aan burgeroorlogen en omwentelingen hebben deelgenomen, gesproken heeft, en allen hadden een dergelijk bloedbad als iets ongehoords in de annalen der geschiedenis beschouwd en verklaard dat zulk eene daad elk leger met onuitwischbare schande zoude bedekken.

Generaal Thompson wenschte dat men konde bewijzen dat de heer Cooper tijdens de daad verrigt werd, aan waanzinnigheid leed en gewaagde verder van den geest van verbittering, die destijds onder de Engelsch-Indische officieren geheerscht heeft, zoodat menigeen zelfs met eigen hand Cipayers had ter dood gebragt.

Lord Stanley zeide dat men deze gebeurtenis niet zonder een pijnlijk leedwezen kon bespreken en dit vermeerderde nog ten gevolge van de wijze, waarop die gebeurtenis in de officiele dépêche en daarna in het genoemde werk verhaald wordt. De heer Cooper had dit groote menschen-offer niet gebragt in de hitte des gevechts, maar koelbloedig en zonder wettelijken vorm en hij spreekt daarvan met eene ligtzinnigheid en bloeddorstige vreugde, die men ten hoogste moet laken. Doch aan den anderen kant is het aan geen twijfel onderhevig, dat het regiment niet zonder grond, van oproerige plannen werd verdacht gehouden en waarschijnlijk degenen, die het later hebben doen omkomen, hevig heeft verbitterd. Ook moet het Huis in aanmerking nemen, dat de Punjaub door den schrik, welken deze daad verspreidde, gered werd; met den Punjaub had geheel Indie verloren kunnen zijn. Hij wilde daarmede die ter doodbrenging van een geheel regiment niet regtvaardigen en wenschte veeleer, dat alleen de werkelijk schuldigen gestraft waren. Hij geloofde, dat het Huis het best zoude doen de zaak met stilzwijgen voorbij te gaan.

In de zitting van den 17den heeft de heer Hutt gevraagd of de regering voornemens was, tijdens de discussien in committé over de reformbill, daarin nog andere wijzigingen te brengen dan de reeds aangekondigde.

De kanselier der schatkist antwoordde dat hij overtuigd was dat bij de discussien der reformbill in committé, er ter naauwernood een lid van het Huis zal zijn, dat niet het een of ander amendement zal voorstellen en hij hoopte dat de leden hetzelfde privilegie niet aan de regering zouden weigeren.

De heer Ridley vroeg vervolgens of de regering voornemens is aan het Huis de bepalingen over te leggen, welke zij in de bill denkt te brengen, met het doel het kiesregt te ontnemen aan de kiezers in de graafschappen, wier regt steunt op het bezit van eigendommen, welke gelegen zijn in de steden en de parlementaire vlekken

De kanselier der schatkist antwoordde hierop, dat de regering niet voornemens was het stemregt te ontnemen aan de kiezers der graafschappen, die in den census van 10 Pd st. vallen; zij zullen de keuze hebben om in het vlek of in het graafschap te kiezen.

Lord Stanley deelde in antwoord op eene tot hem gerigte vraag mede dat de vroegere onderkoning van Canton, Yeh, nog steeds te Calcutta gevangen zat, maar in vrijheid zou worden gesteld, zoodra het tractaat met China zal zijn geratificeerd.

In de zitting van den 18den, heeft de heer Roebuck de reform-bill ter sprake gebragt. Hij zeide in de eerste plaats, dat hij kon verzekeren, dat een groot aantal leden van dit Huis vurig wenscht, dat de kwestie der parlements hervorming eene oplossing erlange. De handelwijze, welke men het Huis in acht wil doen nemen, moet echter tot een geheel ander einde leiden. Lord John Russell had eene resolutie aangekondigd, welke, zoo zij wordt aangenomen, de door de regering voorgestelde bill zal doen verwerpen, zoodat de kwestie der hervorming weder tot een volgend zittingjaar verdaagd zoude zijn, daar men aan de regering de bedoeling toeschrijft het parlement te ontbinden, wanneer hare bill verworpen wordt. Hij noodigde lord John Russell dus uit, dezelfde gedragslijn te volgen als in het vorige jaar geschied is met betrekking tot de bill op het regeringsbeleid in Indie, om namelijk aan het Huis de bevoegdheid toe te kennen, eene reeks van resolutien voor te stellen, welke niet ten doel zouden hebben de bill der regering te doen verwerpen en waarvan het geheel eene bill zoude vormen, zoo als men die wenschen kan. Toen lord John Russell ten vorigen jare handelde, gelijk spr in herinnering had gebragt, verklaarde hij daarbij geleid te worden door de begeerte om nuttig aan Indie te zijn; spreker hoopte, dat hij zich ditmaal door eene dergelijke beweegreden zoude laten leiden en het zoo zal aanleggen, dat de grondslagen worden vastgesteld voor eene nieuwe reform-bill, welke het Huis kan bevredigen.

Ik vraag, zoo ging de heer Roebuck voort, aan den kanselier der schatkist, of in het geval dat de door mij voorgestelde gedragslijn werd aangenomen, de regering geneigd zoude zijn hare bill op te geven en eene andere in te dienen, gebaseerd op de resolutien van lord John Russell?

Verder vraag ik wat zoude gebeuren indien het voorstel van den edelen lord werd aangenomen? Indien dit voorstel werd aangenomen, zoude er eene alliantie uit ontstaan tusschen lord John Russell en lord Palmerston, die in het vorige jaar het bewind heeft nedergelegd en wiens terugkomst aan het bestuur door een gedeelte van dit Huis als eene groote ramp beschouwd zoude worden.

Met het oog op den gevaarlijken toestand, waarin het vasteland verkeert, zeg ik, dat elke parlements ontbinding noodlottig zoude zijn.

Het volk van het vasteland begrijpt het Engelsche volk niet, en elke parlements-ontbinding zoude doen gelooven aan eene verbrokkeling van de algemeene opinie. En het is de denkwijze van Engeland, die de wereld in vrede houdt.

Ik dring er bij lord John Russell op aan, zich niet te laten influenceren door partijzucht of personele eerzuchtige bedoelingen, bij de door hem te volgen gedragslijn.

De heer Cox gaf de hoop te kennen, dat lord John onder zijne resolutien de geheime stemming als een essentieel artikel van elken maatregel tot parlements-hervorming zoude opnemen.

Lord John Russell zeide, dat men geheel en al van de orde van den dag afwijkt, door thans eene kwestie te bespreken, waarover de discussien op Maandag bepaald zijn. Buitendien is die kwestie te gewigtig om incidenteel te worden besproken. Lord John was van oordeel, dat de regering gedaan had, wat zij moest doen, door de reformbill in te dienen, en hij geloofde dat hij, spreker, ook geen ongelijk heeft gehad met zijne resolutien voor te stellen. Wat de geheime stemming aangaat: wanneer daarvan op eene regelmatige wijze sprake zal zijn, zal hij geneigd zijn over de kwestie te stemmen en des noods ook te spreken, doch hij gelooft niet gehouden te zijn, daaromtrent thans eenige belofte te doen.

Spreker maakte van deze gelegenheid gebruik om zijne aangekondigde interpellatie te doen, door namelijk aan de regering te vragen of zij voornemens is aan het Huis voor te stellen dankbetuigingen te rigten tot lord Canning, lord Clyde en andere ambtenaren, wier gewigtige diensten tot demping van den opstand in Indie hebben bijgedragen. Hij zeide, dat hij dit aan de regering zelve zoude hebben overgelaten, doch er waren bij het Huis eenige documenten overgelegd, waaronder eene dépêche van lord Stanley aan den gouverneur-generaal van Indie, van 9 December 1858, waarin hij tot zijne verwondering een zeer scherpen en koelen toon had opgemerkt.

De heer Kinnaird zeide, dat hij hoopte dat aan sir John Lawrence eenige onderscheiding zoude ten deel vallen voor de groote diensten, welke hij in Indie bewezen heeft.

Lord Stanley antwoordde, dat de regering de diensten van sir John Lawrence erkend heeft. De regering is overigens voornemens blijken van onderscheiding toe te kennen aan de ambtenaren, waarvan sprake is geweest

Nadat lord Palmerston mede zijn leedwezen had betuigd over den toon, waarin de genoemde dépêche vervat was, liep dit incident ten einde.

— De agitatie tegen de ministerieele reform, wordt hoe langer hoe uitgebreider en men houdt het er vrij algemeen voor, dat de regering tegenover de resolutien van lord John Russell eene nederlaag zal lijden. Of de regering in dit geval zal aftreden dan wel tot eene parlementsontbinding overgaan, hiervan is nog niets met zekerheid te melden.

— De koningin heeft benoemd tot gouverneur van Hongkong den heer Hercules Robinson; tot luitenant-gouverneur van de Kaap de Goede Hoop den generaal majoor Robert Henry Wynyard.

— De koningin heeft de benoeming goedgekeurd van den heer J. W. S May tot consul van Nederland te Liverpool.

— Overleden zijn sir Anthony Oliphant, voormalig attorney-generaal aan de Kaap de Goede Hoop en de kolonel Tait, adjudant der koningin en broeder van den bisschop van Londen.

— Lord Alfred Harvey is te Bury St. Edmunds tot lid van het Lagerhuis gekozen en te Harwich de kapitein Jervis.

— De tot gezant in China benoemde heer Fred. Bruce is dezer dagen naar Alexandrië vertrokken om zich naar zijn post te begeven.

— Dezer dagen werden te Chatham proefnemingen gedaan met het door den heer Warry verbeterde kanon, welke zeer bevredigend zijn uitgevallen De verbetering bestaat daarin, dat het kanon op de snelst mogelijke wijze van achteren geladen wordt en 20 maal in ééne minuut kan worden afgeschoten, zonder dat het kanon heet wordt. Een kanon van deze soort werd met een der door kapitein Norton uitgevonden kogels geladen, welke kogels gelijk men weet met zoogenaamd vloeibaar vuur gevuld zijn Zulk een kogel, die tegen een uitgespannen stuk zeildoek werd afgeschoten, stak het dadelijk in brand, waardoor het bewijs geleverd is dat eene Nortonsche bom bij den geringsten wederstand springt en hetgeen waarmede zij in aanraking komt, in brand steekt. Niet minder snel was de werking dezer kogels, toen zij tegen weeke heuvelen van leem werden afgeschoten; zoodra zij in aanraking daarmede kwamen, sprongen zij, zoodat zij bij een aanval op aardewerken van onberekenbaar nut kunnen zijn.

— Op de regeringswerven te Sheerness zijn weder 400 nieuwe werklieden aangesteld, om de voltooijing der in aanbouw zijnde oorlogschepen te bespoedigen. Ook voor de andere regeringswerven worden talrijke werklieden aangenomen.

— Den 7den landden in Groot-Brittannie genoegzaam tegelijkertijd twee mannen, zeer verschillend in rang en stand, doch wier namen weinige jaren geleden meermalen in éénen adem genoemd werden, toen het Engelsche publiek met den gruwel der Napelsche gevangenissen bekend gemaakt werd door den Engelschen staatsman, die thans van Corfu teruggekeerd is. De beide reizigers waren Poerio en Gladstone. Poerio landde met 69 zijner lotgenooten, ziekelijk en vermagerd te Cork in Ierland. De heer Gladstone stapte na zijn Ionischen togt, met zijne echtgenoot en dochter, benevens een attaché, te Dover aan wal. Hij was het die in 1852 »de brieven uit Napels" zond, waarin het verfoeijelijke stelsel van het Napelsche bewind en het onregt, jegens Poerio en anderen gepleegd, op de levendigste wijze geschilderd werd. De reis van laatstgenoemde wordt aldus medegedeeld: Daags nadat het Napelsche vaartuig zee gekozen had, leverden al de vrijgestelde gevangenen, die naar de Vereenigde Staten moesten gebragt worden, een protest bij den kapitein tegen deze gedwongene reis in, en eischten dat hij naar eene Engelsche haven zoude zeilen. De kapitein weigerde dit, doch den volgenden dag, nadat een jong mensch, als matroos gekleed, te Cadix aan boord was gekomen, herhaalden de Napolitanen hun verzoek met veel vastberadenheid. Gezegde matroos vertoonde zich in hun midden, gekleed als stuurman van een der Iersche stoombooten, die op New York varen. De gevangenen gaven te kennen, dat zij thans ook zonder het bestuur van den kapitein in staat waren koers naar Engeland te zetten en dit, gevoegd bij andere drangredenen, noopte den kapitein toe te geven. De nieuwe stuurman bleek spoedig Raffaele Settembrini te zijn, de zoon van Luigi Settembrini een der Napolitanen, welke zich aan boord bevonden. De Amerikaan, bijgestaan door drie of vier der gedeporteerden in het besturen van het schip, rigtte dit nu naar Cork, alwaar hij ll. Zondag, na door een mist verzeild te zijn geweest, aankwam. Velen der Italianen wierpen zich bij hunne aankomst op den grond en kusten den vrijen bodem waarop zij den voet gezet hadden. Poerio en de meesten hunner, zoo niet allen, zullen naar Sardinie vertrekken. Men zegt dat de lading van het schip voor een gedeelte als onderpand voor de getrouwe vervulling van den last gehouden was. Het was om deze reden, dat de kapitein aanvankelijk lang weerstand bood.

De ontvangst welke aan de ongelukkige bannelingen te Cork ten deel viel, was ongemeen hartelijk; velen hunner wien het aan geld ontbrak, werden bij de burgers der stad gastvrij opgenomen en in hunne eerste behoeften door inschrijvingen voorzien. Bijna allen

hebben zich naar Londen begeven; Poerio, die lijdende is, bevindt zich echter nog te Cork.

Onmiddelijk na hunne landing deed de *Times* ten hunnen behoeve een beroep op de algemeene sympathie. Te Londen werd een committé geconstitueerd tot het inzamelen van geldelijke bijdragen. Onder de leden van dit committé bevinden zich de graaf Shaftesbury, de lords Palmerston en Russell, de markies van Landsdowne, de heer Milnes, lord Lyndhurst, de heer Gladstone en anderen. De ontvangen bijdragen beloopen reeds ongeveer 1600 Pd. st. De markies van Landsdowne opende de lijst met 100 Pd. st. De lords Durham, Zetland en Palmerston, benevens lord Overstone (Jones Lloyd), volgden met hetzelfde bedrag. Ook in verscheidene andere steden des rijks zijn inschrijvingen geopend.

FRANKRIJK.

— Het *Journal des Débats* bevat het volgende artikel.

» Wij hebben eergisteren met eene ligt verklaarbare voldoening het belangrijke artikel van den *Moniteur* gelezen. Wij hebben niet noodig op te merken, hoezeer de daarin vervatte betuigingen overeenstemmen met onze herhaaldelijk aan den dag gelegde gevoelens. hoe zeer wij sedert den eersten dag dier langdurige discussie verklaard hebben, dat men de Fransche regering niet aansprakelijk kan stellen voor de planen en wenschen der bladen, die men als haar organen heeft doen voorkomen Zij heeft geloofd dat het oogenblik gekomen is, om luide alle toerekening van dien aard van zich af te werpen en om voortaan aan niemand meer het regt toe te kennen te gelooven, dat zij ooit met welvallen eene staatkunde heeft overwogen, waarvan wij de gevaren te gelegener tijd onder het oog gebragt hebben.

» Van die zijde thans gerust gesteld, zal het publiek even als wij in den algemeenen staat van zaken niets anders zien dan hoopvolle verwachtingen. Nu voor de geheele wereld verkondigd is, dat Frankrijk ernstig den vrede wenscht, wordt het zeer moeijelijk om in de kwestien, die ter regeling met Oostenrijk overblijven, het een en ander te vinden, dat regt geeft om den oorlog te duchten. Wij hebben gezegd, wat nagenoeg de voorstellen waren, die lord Cowley aan Oostenrijk, op last zijner regering te doen had, wier ijverige en opregte pogingen tot behoud van den vrede door geheel Europa op den regten prijs zullen werden gesteld. Wij willen op die gezamenlijke voorstellen niet terugkomen; hetgeen wij ten dien aanzien medegedeeld hebben, is zonder twijfel voldoende geweest om onze lezers te doen gevoelen, hoe Midden Italie ontkomen kon aan den uitsluitenden invloed van Oostenrijk, zonder dat die voorstellen iets bevatten, hetwelk onvereenigbaar is met zijne veiligheid of zijne eer.

» Door een einde te maken aan het stellen om de Italiaansche vorsten te beheerschen, die een tractaat met die mogendheid hebben gesloten, zou zij niet ophouden hen te beschermen; maar die bescherming, gepaard met die van geheel Europa, zou door niemand meer kunnen beschouwd worden als eene bron van gevaar voor Sardinie of als eene reden van achterdocht voor Frankrijk. Tot vergoeding dier concessie ontvangt Oostenrijk, door de adhaesie van het overige Europa aan die schikking de indirecte verzekering, dat zijne stelling in Italie niet langer ligtvaardiglijk kan worden bedreigd. En het zou zelf te minder reden hebben zich daarover te beklagen, vermits die positie zoodanig zou worden, dat zij volstrekt niet in strijd is met de veilligheid of de prikkelbaarheid zijner naburen

» Er zou dus volstrekt geen twijfel bestaan aangaande den gelukkigen uitslag der zending van lord Cowley, indien de menschelijke hartstogten buiten spel bleven en indien men aannemen kon, dat de staten ten alle tijde door het besef van hun welbegrepen belang geleid worden. Maar indien het der Fransche regering niet heeft ontbroken aan slechten raad, die door haar met eene vereerenswaardige standvastigheid is verworpen, van den anderen kant heeft ook bij de Oostenrijksche regering slechte raad zich doen hooren, en wij houden ons overtuigd, dat ook zij dien zal verwerpen. Het is niet alleen aan dezen kant van den Rijn, dat de oorlog zijne blinde aanhangers en gewetenlooze opruijers heeft. De Oostenrijksche regering is evenmin als elke andere gevrijwaard voor onverstandigen raad en hevige inblazingen. Met verachting van hetgeen het eenvoudig gezond verstand ons leert, tracht men haar diets te maken, dat eene vermijding van den oorlog niet zoo zeer in haar belang is, en dat het welligt beter zou zijn dien te beginnen, dan hem af te wachten.

» Zulke raadgevingen zijn noodlottig, en wij hopen dat Oostenrijk zich daardoor niet zal laten medeslepen. Wij hopen het te meer, omdat Oostenrijk evenzeer van twee zaken overtuigd moet zijn: de eerste is dat het Fransche gouvernement den vrede wil, vermits het volgaarne de tusschenkomst van Engeland heeft aangenomen, welks gehechtheid aan de zaak des vredes niemand verdacht kan voorkomen; de tweede is dat de opinie in Europa, welke zich zoozeer voor den vrede heeft verklaard, niet toegevend zou zijn voor die regering, welke de zware verantwoordelijkheid op zich zou laden, den vrede onmogelijk te hebben gemaakt, hetzij door hare natuurlijke trotschheid hetzij door valsche en misdadige berekeningen. Met die twee waarheden voor oogen, moet Oostenrijk geneigd zijn het oor te leenen aan de vermaningen van Engeland, en wij zullen volstrekt niet verrast worden, indien wij weldra de dépêches hooren bevestigen, welke ons reeds den loop der door lord Cowley aangeknoopte onderhandelingen als gunstig voorstellen. Nog eenige dagen, en wij zullen zonder twijfel de laatste overblijfselen dier betreurenswaardige ongerustheid zien verdwijnen, welke gedurende de twee eerste maanden van dit jaar zoo nadeelig gewerkt heeft op den openbaren geest in Europa.

» Dan zal men meer dan immer de zegeningen van den vrede op prijs stellen, waarvoor eene langdurige gewoonte ons inderdaad al te ongevoelig maakt en die door mannen van een bekrompen verstand met een belagchelijken hoogmoed veracht wordt. Het is niet alleen ter bevordering van de stoffelijke belangen, dat de vrede noodzakelijk en voordeelig is, zoo als men maar al te dikwijls voorwendt. De vrede bevordert ook de dierbaarste en verhevenste belangen. De rijkdommen en de veiligheid zijn groote weldaden, maar het zijn niet de eenige, welke eene langdurige vrede ons verzekert, en het kan niet missen of edeler weldaden moeten op zijn vruchtbaren bodem ontkiemen. Zelfs wanneer de oorlog de heilzaamste ondernemingen niet in hare kiem zou verstikken, zou de bloote herinnering, dat de vrijheid nimmer door den oorlog iets gewonnen heeft, genoeg zijn om den voor ons land te wenschene als de voorwaarde en de bron van de grootste der weldaden."

— De *Presse* de geruststellende nota in den *Moniteur* behandelende, zegt, dat die nota verschillend wordt uitgelegd, doch dat over het algemeen daardoor de verwachtingen der voorstanders van den vrede zijn verlevendigdt. Vervolgens gaat de *Presse* over tot eene analyse van het artikel. » Wat wordt daarin gezegd?" vraag de *Presse*. » Drie zaken; eerstens dat de toestand van Italie in den laatsten tijd een ernstig karakter heeft aangenomen, hetwelk den keizer heeft getroffen. In de tweede plaats, dat de keizer aan den koning van Sardinie belooft heeft hem te zullen verdedigen tegen een aanval van Oostenrijk; en eindelijk dat de solide handel met geen uitstel van gevaar gediend is, maar veiligheid en een heldere toekomst verlangt Met andere woorden de staat van zaken in Italie bedreigt de rust van Europa, vervult de gemoederen en den handel met vrees; er moet een einde komen aan dien toestand, doch hoe? ziedaar de vraag.

» Men zegt dat de internationale wet van Europa door bijzondere tractaten geschonden is, waarbij aan den staatkundigen invloed en het militair gezag van Oostenrijk het grondgebied en de vestingen van de kleine staten van centraal Italie worden overgeleverd. Het verwijt is zeer billijk; doch de ware moeijelijkheid is daarin niet gelegen en Oostenrijk zou op dit punt kunnen toegeven, zonder dat Italie en Europa er iets verder mede gekomen zouden zijn. Nemen wij aan dat Oostenrijk, er in toestemmende die particuliere tractaten, te verscheuren, er van af zag aan Toskane, Napels, Parma en Modena de wet te stellen; zullen de Lombarden en Venetianen alsdan het Oostenrijksche juk geduldiger dragen? Zullen zij er van afzien hunne onafhankelijkheid te heroveren? Zullen wij het einde zien van dien permanenten staat van zamenzwering, welke slechts op eene gunstige gelegenheid wacht om los te barsten? Ongetwijfeld neen. En nogtans bezit Oostenrijk op grond van die tractaten Noordelijk Italie. Het kwaad bestaat dus niet in de schending der tractaten, maar in de tractaten zelven, en bij gevolg zal men zoolang zij bestaan, het moeten opgeven dezen stand van zaken — welke erkend is als onbestaanbaar met de rust van Europa — te zien ophouden."

Vervolgens gaat het blad over tot de beschouwing dier tractaten en tracht aan te toonen, dat sedert 1815 de staatkundige toestand der volkeren zoo zeer is veranderd, dat de Weener-tractaten niets dan een algemeen malaise en telkens terugkeerende omwentelingen hebben tengevolge gehad en thans in strijd zijn met de belangen der mogendheden zelven, welke ze gemaakt hebben. Die tractaten zijn dan ook steeds door de regeringen geschonden of door de volken verscheurd. » Alleen Frankrijk heeft ze tot nu toe geëerbiedigd, hoewel het daardoor op één dag de vruchten van al zijne overwinningen en van al het van 1792 vergoten bloed verloren heeft; en thans verlangt Frankrijk slechts van de regtvaardigheid en het gezond verstand van de regeringen, welke verlicht zijn door eene ondervinding van 44 jaren, om het werk van de onbedachtzaamheid en den haat te wijzigen. Eene zeer billijke vordering, en waarvan Oostenrijk, minder dan eenige andere mogendheid de wettigheid kan betwisten

» Den 15den October 1797 gaf Oostenrijk het bezit van Lombardije op en ontving als vergoeding daarvoor een gedeelte van de Venetiaansche staten. Vreemd schouwspel, hetzij in het voorbygaan gezegd, van een keizer, die de omwenteling bestrijdt in den naam van het oude Europesche regt en die gemeene zaak maakt met de revolutie, om den oudsten en meest wettigen van alle staten van Europa te vernietigen. Het tractaat van 1797 werd den 9 Feb. 1801 door het tractaat van Luneville plegtig bevestigd, bij welk tractaat op nieuw de onafhankelijkheid van Lombardije, in eene Italiaansche republiek veranderd, werd erkend.

» Den 6den December 1805 gaf Oostenrijk bij het tractaat van Presburg, den 1sten Januarij 1806 te Weenen geratificeerd en den 10den October 1809 bevestigd, de Venetiaansche provinsien op, welke gevoegd werden bij het koningrijk Italie, waarvan de Oostenrijksche regering onafhankelijkheid erkende.

» Oostenrijk heeft dus bij vier achtereenvolgende tractaten de onafhankelijkheid van Lombardije erkend en bij twee tractaten de onafhankelijkheid van het koningrijk Italie, gelijk erkent door al de mogendheden van het vasteland, die de Weener tractaten hebben geteekend.

» In al zijne Italiaansche oorlogen tegen Napoleon, heeft Oostenrijk de onafhankelijkheid der Italianen, altijd aangeroepen, als voorwendsel gebezigd en gewaarborgd. Den 16 April 1815 beloofde de maarschalk de Bellegarde in eene te Milaan afgekondigde proclamatie, in den naam en op bevel des keizers: 1°. dat men in het Lombardijsche-Venetiaansche koningrijk de Italianen » die nationaliteit waarop zij teregt zooveel prijs stellen," zoude laten behouden, en 2°. dat de regeringsvorm in overeenstemming zal zijn met het karakter en de gebruiken der Italianen."

» Europa weet, hoe Oostenrijk deze plegtige verbindtenissen is nagekomen. Doch laat het doen wat het wil: de deportatie, ballingschap, batonnade en schavotten hebben niet vernietigd wat gegrond is op natuur, geschiedenis en aardrijkskunde; het Lombardijsch-Venetiaansch koningkrijk is geen Oostenrijksche provincie geworden en Milaan, hoewel van zijne kinderen beroofd en door de Croaten bezet, is nog altijd het levend beeld van het koningrijk Italie.

» En wat nu is de tegenwoordige stand van zaken? Men wilde tractaten in overeenstemming brengen met de feiten, de onafhankelijkheid van Italie, viermalen door Oostenrijk erkend en gesanctioneerd, op nieuw huldigen, voor den Lombardijsch-Venetiaanschen staat hetzelfde doen, hetwelk voor Belgie, in het belang van de goede orde in Europa, juist diegenen deden, die het in 1815 met Holland vereenigd hadden. De overwegingen, welke acht en twintig jaren geleden door den heer de Tayllerand ten gunste van het vrijgemaakte en geneutraliseerde Belgie werden aangevoerd, zijn heden ten dage nog met meer grond van toepassing op Noordelijk Italie. In allen gevalle zullen de regeringen nimmer eene schoonere gelegenheid hebben om in beroep te komen tegen eene in zijn egoïsme halstarrige mogendheid, op het souvereine scheidsgerigt, door het Parijsche congres aanbevolen. Het is om met den *Moniteur* te spreken, het kenteeken van eene wijzere staatkunde, dat zij het gevaar tracht te bezweren en de kwestien, die de openbare orde kunnen verstoren, zonder welke noch vrede, noch handelsbeweging mogelijk zijn, uit den weg tracht te ruimen.

» Wij zijn geene voorstanders van den oorlog. De orde is een onberekenbare schat, wanneer zij berust op de regtvaardigheid en voortspruit uit den normalen staat der maatschappij. Maar wanneer de vrede door de lafhartigheid wordt voorgschreven of door de overmagt wordt opgelegd, dan staat hij gelijk met die palliativen, welke men in de oogenblikken der crisis aan de zieken toedient. Men stilt voor een oogenblik de smart, doch de ziekte verergert en wordt chronisch.

» Een congres kan gemakkelijk al de moeijelijkheden oplossen en Europa op de beste staatkundige en territoriale grondzuilen plaatsen Wij wenschen vurig dat het congres bijeenkome. Doch zoo verborgen of openlijke kwade wil die bijeenkomst en bijgevolg eene vooral len eervolle oplossing mogt onmogelijk maken, dan mag eene voorgewende moedeloosheid een oorlog, dien men zoude verdragen zonder hem te kunnen vermijden, niet minder afdoend en minder vruchtbaar maken."

— Te Roncq, in het dep. du Nord, is onder de meest zonderlinge omstandigheden eene huwelijks-verbindtenis aangegaan. Een paar uit Belgie afkomstige geliefen waren namelijk overeengekomen, zich langs den wettige weg in den echt te verbinden. De daartoe voorgeschreven formaliteiten werden dan ook naauwkeurig in acht genomen en nadat de gewone afkondiging had plaats gehad, begaven zich de toekomstige echtgenooten, den 8. dezer, te zamen naar de kerk, om daar vooraf hunne godsdienstige verpligtingen te vervullen. Bij hunne terugkomst ontmoetten zij een jongman, insgelijks een Belg, die beweerde vroegere regten op de bruid te hebben, hetgeen door deze ook volstrekt niet ontkend werd. Hierop volgde van weerszijden eene nadere verklaring, ten gevolge waarvan het drietal overeenkwam, dat de bruid zich met den vroegeren minnaar zou verbinden, onder voorwaarde dat deze aan den ander alle tot dit huwelijk gemaakte kosten zou restitueeren. Die afrekening had oogenblikkelijk plaats, waarop het nieuwe paar naar Belgie vertrok. Hiermede was de zaak evenwel nog niet afgeloopen. Den volgenden morgen kreeg de jongman, die zijne verloofde zoo gewillig had afgestaan en dien stap naderhand nog eens rijpelijk had overwogen, onverwacht een bezoek van zijne verloren bruid, die inmiddels tot andere gedachten was gekomen en hem ronduit verklaarde, dat zij bij nader inzien besloten had hem, in weerwil van het voorgevallene, tot man te nemen, indien hij daartoe nog geneigd mogt zijn. Dit voorstel werd van zijn kant met vreugde aangenomen; de getuigen werden dadelijk weder ontboden; de huwelijksverbindtenis werd in behoorlijken vorm gesloten en het nieuwe echtpaar had dus het genoegen van bruiloft te vieren, zonder dat de geheele zaak hun iets gekost had.

DUITSCHLAND.

— Van de bijzondere verdragen tusschen Oostenrijk en eenige Italiaansche staten gesloten, deelen wij mede dat, hetwelk tusschen Oostenrijk en Toskane in 1815 is tot stand gekomen. Het luidt als volgt:

» De keizer van Oostenrijk en de groothertog van Toskane, vervuld door den levendigen wensch om de rust hunner staten en den in- en uitwendigen vrede van Italie te verzekeren, zijn overeengekomen, om een defensief verbond te sluiten, waarvan het doel is voor de inwendige rust en de uitwendige veiligheid van Italie te waken.

» Art. 1. De keizer van Oostenrijk en de groothertog van Toskane verklaren, krachtens de vereeniging, welke zij bij het tegenwoordige tractaat aangaan, dat van heden af tusschen hen eene alliantie zal bestaan, tot verdediging hunner respective staten en tot handhaving van de in- en uitwendige rust van Italie.

» Art. 2. De keizer van Oostenrijk en de groothertog van Toskane waarborgen elkander wederkeerig alle staten, die zij in Italie bezitten, overeenkomstig de bepalingen van het algemeene tractaat van Weenen.

» Art. 3. In alle gevallen, waarin het Italiaansche schiereiland met een oorlog bedreigd zou worden, zullen de beide contracterende partijen, na voorafgaand overleg, hare goede diensten aanwenden, ten einde den oorlog te voorkomen. Indien in weerwil daarvan, hare pogingen vruchteloos mogten blijven, dan verklaren zij bij deze eens voor altijd, dat zij elken aanval op of dreigende aanranding van hare respective bezittingen in Italie zullen beschouwen als evenzeer persoonlijk gerigt tegen diegene der partijen, welke niet aangevallen zal zijn.

» Art. 4. Hoewel de onderlinge waarborg harer bezittingen in Italie, die door den keizer van Oostenrijk en den groothertog van Toskane met al hun vermogen gehandhaafd moet worden, en hoewel de contracterende partijen van oordeel zijn, dat volgens het beginsel, hetwelk den grondslag van het tegenwoordige tractaat uitmaakt, elk die het grondgebied van de eenen aanvalt; ook gerekend wordt dat van de anderen aan te vallen, is het niettemin gepast geacht om het bedrag der manschappen vast te stellen, hetwelk zij gehouden zijn te leveren in elken oorlog, die gevaarlijk is voor de rust van Italie. De keizer verbindt zich tot het leveren van 80,000 manschappen van alle wapens; de groothertog tot minstens 6000 man.

» Art. 5. De beide contracterende partijen verbinden zich jegens elkander, ten allen tijde de vestingen, welke het buitenlandsche verdedigingstelsel van Italie verzekeren, in goeden staat te houden. Die vestingen zullen met name aangeduid worden.

» Art. 6 Zij zullen onmiddelijk de grondslagen vaststellen van een gemeenschappelijk verdedigingstelsel. Eene bijzondere overeenkomst zal de verhouding der Oostenrijksche en Toskaansche troepen, onder bevel van een kommandant van het Oostenrijksche leger regelen, even als de maatregelen tot approviandering en het onderhoud.

» Art 7. De keizer van Oostenrijk en de groothertog van Toskane verbinden zich en beloven elkander, in geval zij zich in oorlog mogten bevinden tot verdediging van Italie, om noch het oor te leenen aan noch te doen eenig voorstel van wapenstilstand of vrede en om noch te onderhandelen, noch overeen te komen met den vijand of de vijanden die zij hebben, zonder zich eerst met elkander verstaan te hebben, en om elkander wederkeerig alles mede te deelen, wat ter hunner kennisse mogt komen, hetgeen van eenig belang zou kunnen zijn voor de veiligheid van Italie en de rust hunner respective bezittingen.

» Art 8. Het tegenwoordige tractaat zal geratificeerd en de ratificatien uitgewisseld worden binnen den tijd van zes weken

— Het volgende is de inhoud der conventie tusschen Oostenrijk en Modena:

Art. 1. Onder alle omstandigheden, waarin de Italiaansche staten van den keizer van Oostenrijk en van den hertog van Modena door eene vreemde magt met een aanval bedreigd worden, verbinden zich de contracterende partijen, om elkander wederkeerig, met alle middelen, waarover zij kunnen beschikken, hulp en bijstand te verleenen, zoodra een der partijen door de andere daartoe uitgenoodigd wordt. Art. 2. Terwijl dus de staten van den hertog van Modena een deel worden van de verdedigings-linie der Italiaansche provinciën des keizers van Oostenrijk, kent de hertog van Modena den keizer van Oostenrijk het regt toe, om keizerlijke troepen binnen het gebied van Modena te voeren en de vestingen aldaar te bezetten, telkens als de gemeenschappelijke verdediging of de militaire voorzigtigheid dit verdert. Art. 3. Wanneer binnen de staten van den hertog van Modena voorvallen mogten plaats hebben, die doen vreezen, dat de orde en de rust verstoord zou kunnen worden, of wanneer oproerige bewegingen van dien aard zich mogten uitbreiden tot een waren opstand, tot wiens onderdrukking de middelen, waarover de regering beschikt, niet voldoende zouden zijn, verbindt zich de keizer van Oostenrijk, zoodra hij daartoe aangezocht wordt, om alle gewapende hulp die noodig mogt zijn tot behoud of herstel der rust en wettige orde te verleenen. Art. 4 De hertog van Modena verbindt zich, om met geen andere mogendheid eene militaire conventie, van welken aard ook, zonder verkregen vergunning van den keizer van Oostenrijk, te sluiten. Art. 5 Eene speciale conventie zal terstond in zijn geheel de kosten van onderhoud regelen der troepen van een der beide partijen, zoodra die op het gebied der andere partij werkzaam zijn.

Artikelen 2 en 3 verdienen vooral opgemerkt te worden, om de belangrijke gevolgen, waartoe zij kunnen leiden.

In het tweede artikel van dit verdrag, schijnt den keizer van Oostenrijk volkomen vrijheid gelaten te zijn om te beslissen, of er gemeenschappelijk gevaar is, en wat militaire voorzigtigheid al of niet vordert; dit wordt wel niet uitdrukkelijk verklaard maar vooreerst wordt met geen woord gezegd dat de hertog daarover uitspraak zal doen, en verder schijnen de woorden: » Terwijl dus de staten van » den hertog van Modena een deel worden van de verdedigingslinie » der Italiaansche provincien des keizers van Oostenrijk" aan te duiden, dat het aan Oostenrijk staat te beslissen wanneer het Modena bezetten wil.

In artikel 3 wordt Oostenrijk gedwongen tusschenbeide te treden, of het regt al of niet aan de zijde van den hertog is; het is zelfs niet noodig dat er werkelijk oproerige bewegingen uitgebroken zijn; de vrees van den hertog van Modena voor eventueele bedreiging der rust of der orde, is daartoe voldoende.

Deze regent zeide dus niet te veel, toen hij zich beroemde, dat hij » aan gene zijde van de Po eene reserve van 300,000 man had." En hij regeerde daar dan ook naar. De *Köln. Ztg* herinnert bij deze gelegenheid aan het beroemde werk van Kölle over Italie, dat in 1848 het licht zag, waarin verzekerd wordt, dat nergens zulk eene groote ontevredenheid bestaat als in het hertogdom Modena.

— De *Vossische Zeitung* berigt, dat zij het volgende schrijven van den beroemden Alexander von Humboldt ter openbare mededeeling heeft ontvangen: » Lijdende onder den druk eener nog steeds toenemende correspondentie, jaarlijks gemiddeld op 1600 à 2000 nommers gerekend, — zijnde brieven, gedrukte stukken over onderwerpen die mij geheel vreemd zijn, handschriften ter beoordeeling mij toegezonden, ontwerpen betreffende landverhuizing en koloniale aangelegenheden, modellen, werktuigen en naturaliën, aanvragen omtrent luchtscheepvaart, uitbreiding van autografische verzamelingen, aanbiedingen tot mijne huiselijke verpleging, mijne uitspanningen, erz. — wensch ik nog eenmaal bij allen, die mij hunne welwillendheid betoonen, openlijk er op aan te dringen, dat zij het hunne er aan toebrengen om te maken, dat men zich in de beide continenten minder met mijn persoon bezig houdt en mijn huis niet langer als een adres-kantoor beschouw, opdat mij, bij mijne afnemende ligchaamskrachten en geestvermogens, eenige rust en tijd tot eigene werkzaamheden kunne overblijven. Mogt deze bede om redding, tot welke ik slechts ongaarne en eenigzins laat ben overgegaan, mij toch niet liefdeloos ten kwade geduid worden!

Van elk ongeteekend artikel in het Samarangsch Advertentie-Blad voorkomende, hetwelk geen bloote nieuwstijding of aankondiging bevat is de schrijver

J. H. DE GROOT.

Gedrukt en Uitgegeven bij de Groot, Kolff & Co., Samarang.